

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΥΠΙΚΟΝ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Εἰρήνης δυνατὸν νὰ συμπέσῃ μεταξὺ τῆς Μεγάλης Πέμπτης καὶ τῆς Τετάρτης μετὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος.

Α'.

Ἐὰν συμπέσῃ ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας ἀπὸ τῆς Μ. Πέμπτης μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μετατίθεται καὶ ψάλλεται ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἐβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ΚΓ'. Ἀπριλίου, πλὴν ἐν τῷ ἐσπερινῷ πρῶτον δοξαστικὸν λέγεται τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἐν τῷ ὄρθρῳ ψάλλεται ἡ Θ'. ὠδὴ μόνη τοῦ Πάσχα, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν, Κοινωνικὸν Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε.

Β'.

Ἐὰν συμπέσῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, ζῆτει ἀπορούμενα εἰς τὴν ἀντίστοιχον τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἀποστόλου Μάρκου. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν λέγονται καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας.

Γ'.

Ἐὰν συμπέσῃ ἐν ἡμέρᾳ καθημερινῇ ἐκτὸς Σαββάτου, ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῇ φυλλάδι. Ἐὰν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ εἰς τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν δύο στιχηρὰ ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τέσσαρα τῆς ἁγίας. Τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῆς φυλλάδος Κοντάκιον λέγεται τῆς προλαβούσης Κυριακῆς.

Δ'.

Ἐὰν συμπέσῃ ἐν μιᾷ τῶν Κυριακῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ζῆτει ἀπορούμενα εἰς τὴν ἀντίστοιχον τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Β'. Μαΐου.

Ε'.

Ἐὰν συμπέσῃ τῇ Τετάρτῃ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας συμπάλλεται ὡς ἐξῆς: τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ'. καὶ γ'. τῆς ἁγίας. Δόξα. Καὶ νῦν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Προκείμενον, Ἀναγνώσματα δύο τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ ἐν τῆς ἁγίας. Ἀπόστιχα τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Δόξα τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, πάλιν τὸ Μεσοῦσης. Καὶ ἀπόλυσις. Τὸ πρωῒ, ἡ λιπὴ τῆς ἁγίας, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ Θεὸς Κύριος, τὰ ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος τῆς ἁγίας. Καθίσματα τῆς ἁγίας καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἀντὶ θεοτοκίων. Οἱ ἀναβαθμοὶ Ἐκ νεότητός μου, προκείμενον τῆς ἁγίας, ὡς καὶ Εὐαγγέλιον, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν'. ψαλμός. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς φυλλάδος. Καταβασίαι θάλασσαν ἔπηξας καὶ ἀκολούθως ἡ Θ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς μόνη. Ἐξαποστειλαριον τῆς ἑορτῆς, τῆς ἁγίας, πάλιν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἰνοὺς γ'. τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ γ'. τῆς ἁγίας. Δόξα, Καὶ νῦν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἐὰν πανηγυρίζῃ ναὸς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας, Δόξα λέγεται τῆς ἁγίας, Καὶ νῦν τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς καὶ τὸ εἰσοδικόν. Ἀπολυτίκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, τῆς ἁγίας, Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ καθεξῆς τὰ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἡ αὐτὴ τάξις τηρεῖται καὶ ἐὰν ἡ μνήμη τῆς ἁγίας συμπέσῃ τῇ ἐπομένῃ Τετάρτῃ, τῇ ἀποδόσει τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὸν ἐσπερινόν

ἀναγνώσματα λέγονται τῆς ἁγίας. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
ΕΙΡΗΝΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους ἕξ καὶ ψαλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας.
Ἦχος Α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πορφύραν ἐξ αἵματος λαμπρὰν, τοῦ οἰκείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ἀνέδραμες, πρὸς ὄν ἐπόθηας, Βασιλέα κτίστην, τοῦ παντός καὶ Κύριον, πρὸς τούτου τε τῆς νίκης τὸν στέφανον, ὄντως ἀπειληφας, σὺν αὐτῷ νῦν βασιλεύουσα, ὡς παρθένος καὶ Μάρτυς πολυάθλος.

Πυρὸς καταφλέγοντος ὀρμήν, ἤνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τὲ πάσας τοῦ σώματος, ἐνατενίζουσα, πρὸς τὰς ἀντιδόσεις, τὰς ἐκεῖσε πάνσεμνε, ἃς μόνοις Ἰησοῦς προητοίμασε, τοῖς ἀγαπήσασι καὶ θερμῶς αὐτὸν ποθήσασιν, ὡς νυμφίον ψυχῶν ὠραιστατον.

Ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι Χριστοῦ, καὶ Θεοῦς ἐμίσησας, ἔθνων καὶ ἄψυχα ζόανα, Εἰρήνη ἐνδοξε, καὶ θεογνωσίας, στήλην ἐμφανέστατα, σαυτὴν τοῖς καθορῶσιν ἀνέστησας, ὡς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δρόμον τελειώσασα, καὶ τὴν πίστιν, ἄμωμον τηρήσασα.

Ἔτερα στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.
Ἦχος Δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ὡς παρθένον κειμήλιον, καὶ ἀνάθημα ἐνθεον, οἱ τεκόντες ἔθεντο παναοίδιμε ἐν ὑπερωῶ οἰκῆματι, ἐξ οὗ δι' ὀρνέων σε, ὁ νυμφίος προσκαλεῖ, εἰς νυμφῶνα πανάμωμε, τὸν οὐράνιον, ἐρασθεῖς σου τοῦ κάλλους, ὦ Εἰρήνη, ὦ καὶ πίστει συνηρμόσω, καὶ τοῖς συμβόλοις ὑπέκυψας.

Ὡς ἐτρώθης τῷ ἔρωτι, τοῦ νυμφίου σου πάνσεμνε, πάντα κατεφρόνησας, ὡς ἐπίκηρα πλοῦτον καὶ δόξαν βασιλείον, τρυφήν ἡδυπάθειαν, καὶ γονέων τὴν στοργήν, καὶ συντρίψασα ζόανα, ἠκολούθησας, τῷ καλοῦντι Εἰρήνη καὶ παρέστης, ὡς βασίλισσα παρθένε, πεπτοικιλμένη τοῖς στίγμασιν.

Ὡς μαρτύρων ἀγλαΐσμα, καὶ παρθένων ἀπάνθισμα, καὶ ἡμῶν τὸ μέγιστον ἐγκαλλώπισμα, μάρτυς Εἰρήνη πολυάθλε, συντήρησον ἅπαντας ἐν εἰρήνῃ σταθερᾷ τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου παναοίδιμε, καὶ παντοίων κινδύνων, ἀρρωστίαις διαφύλαξον ἀτρώτους ταῖς πρὸς Θεὸν μεσιτείαις σου.

Δόξα. Ἦχος Δ'.

Τὴν σὴν ὑπεράνθρωπον ἄθλησιν, Εἰρήνη παναοίδιμε, οὐκ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ ἔθνη, ἀλλὰ καὶ ἄλογος φύσις, καὶ πῦρ, καὶ ὕδωρ ἠδέσθησαν· ἵπποι μὴ ἐνεγκόντες τὴν πατρῶαν ὀργήν, σὲ μὲν ἠύλαβήθησαν μὴ προσειπόντες τὸ σύνολον, αὐτοῦ δὲ διελέγχοντες ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν χεῖρα κατέαξαν, ὄν καὶ φιλανθρώπως ἰάσω, χειραγωγήσας πρὸς τὴν εὐσέβειαν σὺν τῇ μητρί, καὶ ἄλλω πλήθει πολλῷ, δυνάμει τοῦ σοῦ νυμφίου Χριστοῦ, οὓς ὡς

προϊκα δωροφορήσασα, καὶ πρώτη καλὴν ἀπαρχὴν αὐτῷ προσενέγκασα, πρεσβεύεις ἀπαύστως τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς,

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. **Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· οὕτω λέγει Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀγιάσατε τὸν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὸν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν, τὸν δοῦλον τῶν ἀρχόντων. Βασιλεῖς ὄψονται αὐτόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτόν ἔναντι Κυρίου, ὅτι πιστὸς ἐστὶν ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελέξατό σέ, οὕτω λέγει Κύριος· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην Ἐθνῶν, τοῦ κατεστήσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομήσαι κληρονομίαν ἐρήμου, λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν οὐδὲ διψήσουσιν· οὐδὲ πατάξει αὐτούς ὁ καύσων οὐδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτούς παρακαλέσει αὐτούς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μήτραν, καὶ ὡς νύμφη κατεκόσμησέ με κόσμῳ, καὶ ὡς γῆ αὖξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει· οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην· καὶ εἰρήνη, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον τῶν ἐθνῶν· διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ οὐκ ἀνοίσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ τὸ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται. Καὶ ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό· καὶ ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου, καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐκέτι κληθήσεται ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται θέλημα τὸ ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη· ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καὶ ἡ γῆ σου συνοικηθήσεται, καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος σὺν παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται ὁ Νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφράνθησεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντα ὑγιῶς· ἄνοιγε σὸν στόμα, κρίνε δικαίως· διάκρινε πένητα καὶ ἀσθενῆ· γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἡ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐπ' αὐτῇ ἡ τοιαύτη σκύλου οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ· καὶ οὐ κακὰ πάντα τὸν χρόνον. Εὐρομένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς· ἐγένετο ὡσεὶ ναὺς ἐμπορευόμενη, μακρόθεν συνάγει ἑαυτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν· καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θερα-παίλαις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο· ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν αὐτῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα, ἀναζωσαμένης ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, εἴρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον· ἐγεύσατο, ὅτι καλὸν τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα· τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐκτείνει πρὸς τὰ συμφέροντα, τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον· θύραν δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρδίαν ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίσει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν

που χρονίζει· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆ ἔνδεδυσμένοι εἰσὶ δι' ὅσας στολάς, καὶ χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσων καὶ πορφύρας ἑαυτῆ ἔνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἡνίκα ἂν καθέζηται ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων, καὶ κατοίκων τῆς γῆς· σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις, ἰσχὺν καὶ εὐπρεπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις· στόμα δὲ αὐτῆς διήνοιξε εὐνόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο τῆ γλώσση αὐτῆς, στεναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς· σίτον δὲ οὐκ ἔφαγεν· ἀνέστη τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἦνεσαν αὐτήν· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐπήνεσεν αὐτήν· πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλαὶ ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ εὐραντο δόξαν, οἱ δὲ καὶ ὑπερήρας πάσας, ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος οὐκ ἔστιν ἐν σοὶ· γυνὴ συνετὴ εὐλογεῖται· φόβον Κυρίου αὕτη αἰνεῖται· δότε αὐτῆ ἀπὸ καρπὸν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖται ἐν πύλαις αὐτῆς ὁ ἀνὴρ.

Εἰς τὴν λιτὴν ἰδιόμελα.

Ἦχος Α'.

Ἀθλητικὸν στάδιον σήμερον πρόκειται, λαοὶ χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα παράδοξα πράγματα κατοπτρεύσωμεν· ἄσπιλος γὰρ ἀμνάς πρόκειται σφαγῆ ὑπὲρ τοῦ σφαιγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Εἰρήνη ἢ καλλιπάρθενος, καὶ θεόνυμφος· διὸ Τριάδος τῆ πίστει τὴν τῶν τυράννων ἔλυσεν ἀθεότητα, καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύουσα τῷ σωτῆρι πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πνευματικὴν χορείαν συγκροτήσωμεν τὰ πλήθη τῶν Ὀρθοδόξων ἐπὶ τῆ μνήμῃ, νῦν τῆς ἀθληφοροῦ Εἰρήνης· αὕτη γοῦν τὴν τοῦ θήλεος φύσιν εἰς ἀρρενότητα μεταβαλοῦσα, ὡς Ἰουδαίθ ἠνδρίσατο κατὰ τοῦ Ὀλοφῆρ-νους· διὸ καὶ ἐν σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· σέ, Νυμφίε μου, ποθῶ, καὶ τὸ σῶμά μου διὰ σέ τοῖς ἀνόμοις παρέδωκα, ἀλλ' εἰσελεύσομαι εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν μέγαν καὶ θεάσομαι τὴν δόξαν σου φιλάνθρωπε.

Ἦχος Β'.

Ἀναθεῖσα ἑαυτὴν παντοδυνάμῳ νεύματι, κρατυνομένη τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεώδη καταλείψασα στοργὴν, ἐνεδύσω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος, ὑπάρξασα θάλαμος, εἰς ὃν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἴσοδον εὐράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς, μεθ' ὧν ἰκέτευε Χριστῷ, Εἰρήνη τρισόλβιε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος Γ'.

Χορείας ἐγείρατε, φιλομάρτυρες, τῶν ἀγώνων ἐφέστηκεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς παρθενομάρτυρος Εἰρήνης ἢ ἐτήσιος μνήμῃ, πάντας εἰς δοξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ· ἀνδρείως γὰρ ἀνθισταμένη κατὰ τῶν τυράννων ἐχθρῶν τὸν παλαμναῖον δράκοντα γενναίως κατεπάτησε, καὶ τὸ στέφος ἤρατο τῆς ἀθλήσεως, καὶ παρρησίᾳ πρεσβεύει ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ.Α'.

Τῆ παρθερικῆ σου θελχθεῖς ὡραιότητι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης Χριστὸς ὡς ἀμώμητόν σε νύμφην ἑαυτῷ ἠρμόσατο, συναφείᾳ ἀκηράτῳ· ἐν γὰρ τῷ θελήματι αὐτοῦ, παρασχόμενος τῷ κάλλει σου δύναμιν, κατ' ἐχθρῶν τε καὶ παθῶν ἀήτητον ἔδειξεν, ἐγκαρτερήσασα αἰκίαις πικραῖς, καὶ βασάνοις δριμυτάταις, διπλοῦ στέφει δισσῶς σε κατέστειπε, καὶ παρέστησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ·

ὡς Βασίλισσαν πεποικιλμένην, αὐτὸν δυσώπει, παρθενομάρτυς Εἰρήνη, τοῖς ὕμνηταῖς σου
δωρήσασθαι Εἰρήνη, καὶ σωτηρίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν **τῆς ἑορτῆς.**

Εἰς τὸν Στίχον στιχηρὰ τῆς ἁγίας.

Ἦχος Α΄. Τὸν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς ἀθληφορου Εἰρήνης, τὴν μνήμην σήμερον, ἐν ἐτησίοις ὕμνοις ἑορτάσωμεν πάντες
φιλέορτοι ἐνδόξως, ἥτις Χριστῷ τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν
τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων αὐτήν.

Στίχ. Ὑπομένων, ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Ἡ Μαγεδῶν νῦν καυχάθω, ὅτι ἐξηγησε, τῆς παρθενίας ἄνθος, τὸν θεόβλαστον, ὄντως, τὴν
ἐνδοξον Εἰρήνην, ὑπὲρ αἰεὶ τῷ Κυρίῳ παρίσταται, ἐκδυσωποῦσα ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς,
παρρησίᾳ καὶ τοῦ Κόσμου παντός.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τὴν ἱερὰν καὶ λαμπρὰν σου μνήμην δοξάζοντες, Εἰρήνη μακαρία, καὶ πιστῶς ἐκτελοῦντες,
βοῶμέν σοι σὺν πόθῳ ῥύσαι ἡμᾶς, τῆς φλογός, τῆς κολάσεως, καὶ τῶν βελῶν τοῦ Βελίᾳρ, ταῖς
πρὸς Χριστὸν ἰκεσίας σου πανεύφημε.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες ἐν τῷ Ναῷ τῆς ἀθληφορου Εἰρήνης σήμερον ἀθροισθέντες,
πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν εὐωχοῦμενοι μουσικὴν νῦν, ἡμῖν Τράπεζαν, τὰς ἀριστείας καὶ
τοὺς ἄθλους αὐτῆς πᾶσι προτίθεται, ὡς ἔδεσμα τερπνὸν καὶ ἐξαίρετον. Ἐνθέως οὖν
κορεσθέντες, δοξάσωμεν τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἰσχὺν αὐτῇ δόντα, ἀντιστῆναι τῷ
ἀρχεκάκῳ δαίμονι, καὶ προθύμως τὰς σάρκας τοῖς τυράννοις ἐκδοῦσα διὰ τὸν Κύριον ἢ
παναμώμητος. Ἦς ταῖς πρεσβείαις δώρησαι, ἡμῖν ὁ Θεός, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Καὶ νῦν **τῆς ἑορτῆς.**

Ἀπολυτίκια τῆς ἁγίας.

Ἦχος Δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀγνείας λαμπρότησι, κρίνον ὡς εὖοσμον, ἐξήγησας ἐνδοξε Εἰρήνη μάρτυς Χριστοῦ, στολαῖς
μαρτυρίου σου, κάλλεσιν ὠραῖσθης, ἐπιγνώσεως Θείας, πλάνης δυσωδεστάτης ἀπελαύνουσα
βλάβην· διὸ σου τὴν πανεύφημον μνήμην γεραίρομεν.

Ἔτερον. Ἦχος Α΄.

Ὁ Χριστὸς ἢ εἰρήνην σὲ Εἰρήνην ἐκάλεσε. Σὺ γὰρ τὴν εἰρήνην βραβεύεις τοῖς τελοῦσι τὴν
μνήμην σου, καὶ ὕμνοις καὶ ὠδαῖς πνευματικαῖς, προστρέχουσι τῷ Θείῳ σου Ναῷ, καὶ
πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων τῇ Τρισηλιῷ παρισταμένη θεότητι. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὴν
μνήμην αὐτῆς τελέσωμεν, τὸν ἀντιδοξάσαντα αὐτὴν Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τῆς ἑορτῆς. Καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος Πλ. Δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τὴν οὐράνιον νύμφην τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἀκήρατον κόρην τοῦ λυτρωτοῦ, Εἰρήνην τιμήσωμεν, τὴν ἀμνάδα τὴν πάντιμον, τὴν καὶ μετὰ πότμον ἐν νεφέλαις ἀρθεῖσαν, Μαγεδῶν ἐκ πόλεως, καὶ εἰς Ἔφεσον φθάσασαν, ἔνθα τοῖς σημείοις καὶ τοῖς τέρασι πάντας ἐνθέως ἐξέπληξας, καὶ τὴν πίστιν ἐκήρυξας, ἀθληφόρε ἀήτητε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν κάθισμα.

Ἦχος Α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Καλλιμάρτυς Εἰρήνη, καὶ Χριστοῦ Νύμφη ἄφθορε, σὺ αὐτῷ παρεστῶσα ὡς ὡραία καὶ πάγκαλος, ὡς λίθους φαιδροὺς καὶ διαυγεῖς, τὰ στίγματα φέρουσα σαρκός, καὶ αἱμάτων τὴν πορφύραν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι λαμπρῶς, Παρθένων ὄντως καλλονὴν καὶ Μαρτύρων καύχημα.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον κάθισμα.

Ἦχος Δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, μάρτυς Εἰρήνη οἱ χοροί, τῶν ἀγγέλων καὶ βροτῶν, φύσις ἐξέστη ἐπὶ σοί, πῶς τὸν ἀρχέκακον δράκοντα κατεπάτησας, ὡραίοις σου ποσὶ καὶ κατηδάφισας, καὶ πλήθη ἀσεβῶν ἐχειραγώγησας, καὶ διαδήματι κάλλους παρὰ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου ἐστέφθης· διὸ αἰτοῦμεν, μὴ ἐπιλάθου καὶ ἡμῶν τῶν τιμώντων σοι.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ Δ' Ἦχου.

Προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν Σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν. Ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὐρήσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδίσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως

ἄν ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῆς ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ὁ στίχος. Ἐλέημον ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ ἰδιομελον.

Ἦχος Β'.

Ἀναθεῖσα ἑαυτὴν παντοδυνάμω νεύματι, κρατυνομένη τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεώδη καταλείψασα στοργὴν, ἐνεδύσω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὄλβιος, ὑπάρξασα θάλαμος, εἰς ὃν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἴσοδον εὐράμεναι τῆς αἰωνίου ζωῆς, μεθ' ὧν ἰκέτευε Χριστῷ, Εἰρήνη τρισόλβιε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Οἱ κανόνες, εἰς τῆς ἐορτῆς ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ ὁ ἐπόμενος τῆς ἀγίας, οὐ ἢ ἀκροστιχίς.

Σαῖς με προσευχαῖς μάρτυς Εἰρήνη σκέπε.

ᾠδὴ Α'.

Ἦχος Δ'. Ἄσομαί σοι, Κύριε.

Στέφανος ὑπάρχων τῆς Ἀθληφορου, ταύτης Χριστέ ταῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ δόξαν τὴν ἀμάραντον, τοῖς ὕμνοῦσί σε δώρησαι.

Αἴγλη διαλάμπουσα παρθενίας, καὶ κοσμουμένη τῷ κάλλει, τῆς σῆς μαρτυρίας, Εἰρήνη μεγαλώνουμε, σὼ Νυμφίῳ παρίστασαι.

Ἴλεων γενέσθαι ταῖς Ἐκκλησίαις, τὸν σὸν δυσώπει Νυμφίον, Εἰρήνη θεόφρον, καὶ ππαισμάτων τὴν ἄφεσιν, παρέχειν τοῖς ὕμνοῦσί σε.

Θεοτόκιον.

Σάρκα γεγονότα τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ πεφηνότα καθ' ἡμᾶς, Ἁγία Παρθένε, ἀφράστως ἀπεκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Καταβασία. Ἀναστάσεως ἡμερα.

ᾠδὴ Γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Μύρου κενωθέντος αἴσθησιν, τοῦ τὴν οἰκουμένην εὐωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ἀνεπτερώθης, πρὸς τὸν τούτου πόθον ἔνδοξε.

Ἔσχες τὸν Θεὸν συλλήπτορα, ἐν τοῖς σοῖς ἀγῶσι, καὶ συνασπίζοντα Πάνσοφε, διὰ τοῦτο στεφανωθείσα, τοὺς τυράννους κατεπάλαισας.

Πύργος ἀρετῶν ἀκλόνητος, καὶ θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καὶ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης, ἐνδιαίτημα Πανεύφημε.

Θεοτόκιον.

Ρέων μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, ἔστη προσβαλὼν τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Πανάμωμε· διὰ τοῦτο

ἀθανασίας, ἀπαρχὴν σε ὀνομάζομεν.

Καταβασία. Δεῦτε πόμα πίωμεν.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

ᾠχος Α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ Παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῆ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανιζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα. **ᾠχος Πλ. Α'.** Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου Σεμνή καὶ τὰ ἄθλα, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνή καὶ τὰ θαύματα ἐχθροῦ κατέβαλον Εἰρήνη ὀφρύν. Κυρίου γὰρ Νυμφίον σου ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας, οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐπτοήθης, ἀλλ' ἀνετίθης ὅλη πρὸς Θεοῦ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

ᾠδὴ Δ'.

Τῆς σῆς ἐπὶ τῆς γῆς παρουσίας.

Ὁ τὴν εἰρήνην σοι βραβεύων εἰρηνώνυμε, δι' αὐτὸν μαχομένην σε θεώμενος, ἀνδροπρεποῦς φρονήματος, Μάρτυς καὶ δυνάμεως ἔπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις ὑπερβέβηκας τὸ τοῦ θήλεως χαῦνον παμμακάριστε, καὶ σταθερῶς διήλεγξας, Μάρτυς τοὺς τῆ πλάνη δουλεύοντας.

Ἐνθεωτάτην καρτερίαν ἐπιδέδειξαι, καὶ τυράννων τὸ θράσος καταβέβηκας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κράζουσα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἕμνολογίαις ἀσιγητοῖς καὶ δεήσεσι, τὸν Δεσπότην Θεόφρον Ἕμνολόγησας, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνέδραμες, δόξαν ὀψομένη τὴν ἄφραστον.

Θεοτόκιον.

Χαρμονικὴν σοι γεγηθότες φωνὴν Πάναγνε, διὰ σοῦ οἱ σωθέντες ἀνακράζομεν· χαῖρε Παρθένε πάνσεμνε, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς

ᾠδὴ Ε'.

Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Ἀνδρειοτέρω Ἐνδοξε φρονήματι Χριστὸν Θεὸν τῶν ὅλων τρανῶς ὠμολόγησι· λόγῳ δὲ στερρῶ τοὺς ἀντιπάλους, Ἀθλοφόρε κατήσχυνας.

Ἰχνηλατεῖν ἐπόθησας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆ μιμήσει θερμῶς ἠκολούθεις, ἀγωνιστικῶς ὑπεραθλοῦσα, τοῦ Δεσπότη Πανόλβιε.

Στέφη Μαρτύρων Ἐνδοξε, προσήνεγκας Χριστῷ, τῆ σῆ σοφία καὶ θεολογία, τούτοις ἀληθῶς μυσταγωγούσα, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτόκιον.

Μεμνημένοι μυστήριον συλλήψεως τῆς σῆς, καὶ τοῦ ἀφράστου καὶ θείου σου τόκου, σὲ πανευσεβῶς ὑμολογοῦμεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία. Ὁρθρισωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ῥδὴ ΣΤ'.

Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀνώρθωσας τῆς προμήτορος Εὐας τὴν ἔκπτωσιν, Ἀθληφορε, τοῦ ἐχθροῦ καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καὶ καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου ὄφρυν θεία χάριτι.

Ρωμαλέον, κεκτημένη, Εἰρήνη τὸ φρόνημα τοῖς τυράννοις, ἀντιτάξω ψυχῆς γενναιότητι, καὶ στεφάνω νίκης πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἐστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον ἀπειργάσω τὸ τῆς φύσεως κάλλος τὸ ἄχραντον, γενικούς ἀγῶνας, ὑποστάσα στερρῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτόκιον.

Ἐπέφηνε τὸ μυστήριόν σου τῆς κυήσεως, ὁ θεόπτης, καιομένην τὴν βάτον θεώμενος, καὶ μὴ φλεγομένην, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Κοντάκιον.

Ἦχος Γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι στεφανωθείσα Εἰρήνη, αἵματι τοῦ μαρτυρίου ἐρραντισμένη, θαύμασι καταστεφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Οἶκος.

Τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρρύτοις, καὶ τῇ ἀθλήσει δὲ σαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ, ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰσήλθες ὡς ἐκλεκτή, στεφανηφόρος, ὄραθεισα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως

Τῶ ΑΥΤῶ ΜΗΝΙ Ε' ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Στίχοι.

Ξίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως.

Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὐθις Εἰρήνη.

Εἰρήνη τμηθεῖσα, ἀνέγρετο καὶ θάνε πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου, Γαῖου καὶ Γαϊανοῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῶ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ζ'.

Ἀβραμιαῖοί ποτε.

Στεφανηφόρος Σεμνή, παρισταμένη θρόνῳ τοῦ σοῦ Δεσπότη περιφρούρησον, τοὺς πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν Οὐρανίαις σκηναῖς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης ἀξιάγαστε, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰμειρομένη τυχεῖν, τοῦ ἐραστοῦ σου κάλλους, βασάνων πόνους ἐκαρτέρησας, Εἰρήνη κραυγάζουσα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτόκιον.

Ῥήσει χειλέων τῶν σῶν, ἀκολουθοῦντες πίστει, σὲ Θεομήτορ μακαρίζομεν, βοῶντες τῷ τόκῳ σου· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Ῥδὴ Η'.

Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἦθλησας Εἰρήνη μακαρία, γενναίως καὶ τοὺς τυράννους καταβέβληκας, ἔχουσα συμπράπτουσαν, τὴν ἀκαταμάχητον, τοῦ σοῦ Δεσπότη δύναμιν, καὶ συνεργούσάν σοι, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε, ἐβόας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεᾶνις ἀγάπη τετρωμένη, ὀπίσω τοῦ σοῦ Νυμφίου ἠκολούθησας, Εἰρήνη πανένδοξε, τούτου τὰ παθήματα, ἐν τῇ σαρκί σου φέρουσα, καὶ ἀναμέλπουσα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ σὴ ἐν βασάνοις καρτερία, Εἰρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τῶν τῆς ματαιότητος καὶ τῆς ἀθεότητος, ἀντεχομένων ἐνδοξε· πίστει δὲ ἔψαλλες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοφία Θεοῦ πάντων τεχνίτις γαστρί σου Παρθενομήτορ ἐνσκηνώσασα, οἶκον ὠκοδόμησεν, ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον, τὸν ἑαυτῆς καὶ ἔσωσε, κόσμον κραυγάζοντα· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα.

Ῥδὴ Θ'.

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Κύκλω περὶ τὸν σὸν ἐραστὴν χορεύουσα, ἐν ὑψίστοις καλλιπάρθενε αἰτήσαι κόσμῳ τὴν Εἰρήνην, Εἰρήνην, καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν

φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ἐνδον τῆς παστάδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυρα, καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα Παρθένοις συναγάλλῃ, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη στεφανηφόρε πανεύφημε· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας οὐρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυχὴν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρύτανις, Εἰρήνη, θείας Εἰρήνης ἐπώνυμε· ὄθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐχουσα πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Υἱὸν πανάχραντε, παρρησίαν ἀνεπαίσχυντον, τοῦτον δυσώπει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Καταβασία. Ὁ Ἄγγελος ἐβόα.

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτισθητε.

Ρωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σοῦ τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλοῦσα Μάρτυς γενναίως· καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας βραβεῖα νίκης πάνσεμνε, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Ὅμοιον.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ δεξαμένη, παρθενομάρτυς Εἰρήνη ἐκ συμφορῶν πολυτρόπων τῶν πίστει προστρεχόντων σοι, τὸν Θεὸν δοξάζουσα, καὶ σὸν Νυμφίον παρθένε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἰστώμεν στίχους Δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος Α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη, δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου καὶ σεπτῆς ἀθληφορου. Εἰρήνη νῦν ἡ Μάρτυς, πάντας ἡμᾶς συνεκάλεσε σήμερον, εἰς εὐτυχίαν ἀθάνατον τὰς αὐτῆς ἀριστείας παραθέμενοι. **(Δίς)**

Τὴν Ἱεράν σου εἰκόνα κατασπαζόμεθα, νῦν αἰσθητῶς ἁγία, νοερῶς δὲ τὰ θεῖα λείψανά σου πάντες ἀπὸ ψυχῆς, προσκυνούμεν καλλίνικε, ἐκδυσωποῦντες σε βλάβης παντοδαπῆς, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ῥύεσθαι.

Εἰρήνης νῦν τῆς Παρθένου, δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Θείῳ καὶ αὐτῆς τὴν εἰκόνα, τὴν πάνσεπτον σὺν φόβῳ, καὶ χαρμονὴν προσκυνήσωμεν ἅπαντες, καθικετεύοντες, ταύτην πάσης ὀργῆς, καὶ ἀνάγκης ἡμᾶς ῥύεσθαι.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Β' .

Ῥηγνυμένης σαρκός, οὐδόλως ἐφρόντισας, παρθενομάρτυς Εἰρήνη πανένδοξε, ἀλλὰ τραυμάτων, μάστιγι τε καὶ ἄλλοις προθύμως ἐκδέδωκας διὰ τὴν ἄνω λαμπρότητα. Ὅθεν

Χριστὸς ὁ Νυμφίος σου καὶ στεφανοθέτης στεφάνῳ διπλῶ σε, κατέστεψε τῆς παρθενίας τε καὶ ἀ-θλήσεως· αὐτὸν οὖν ἰκέτευε ῥυσθῆναι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας .

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, τῆς Ἁγίας, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ Κοντάκιον τῆς τυχούσης ἑορτῆς· Τρισάγιον.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι εἴλετο ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος καὶ πίστει ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε διὰ λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ ἀγαπήσας ἡμᾶς, καὶ δούς παράκλησιν αἰώνιαν, καὶ ἐλπίδα ἀγαθὴν ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρδίας, καὶ στηρίζαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀγαθῷ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχει καὶ δοξάζεται, καθὼς καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. Πιστὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάξει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποιθαμένον δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιῆτε, καὶ ποιήσατε. Ὁ δὲ Κύριος κατεύθυνον ὑμῶν τὰς καρδίας εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία, ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν αὐτῷ, λέγουσα· Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ, ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτων αὐτόν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Ὡ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Εἰς τὰ Δίπτυχα Μεγαλυνάριον τῆς ἁγίας.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εὐλαβῶς πλέξωμεν στεφάνους ἐξ ἀνθέων ἑαρινῶν, ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ στέψωμεν ἐνθέως, Εἰρήνην τὴν Ἁγίαν, ἣν μεγαλύνωμεν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Ἦ τὰ παρόντα Μακαριστήρια.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μεγαλύνομέν σε, ὦ Εἰρήνη μάρτυς.
Φιλομαρτύρων δῆμος, ἀθροίσθητε ὑμνήσαι τὴν νύμφη ν τοῦ Κυρίου.
Ὡμότητα τυράννων, καὶ ἀπειλὰς ὦ μάρτυς, οὐδόλως ἐπποθήθης.
Εἰρκτὴν παρθενομάρτυς, καὶ αἰκισμοὺς ὑπέστης ὑπὲρ τοῦ σοῦ νυμφίου. ἰ
Τροφὴν ὁ σὸς νυμφίος, ἐν τῇ εἰρκτῇ σου πέμπει, πάνσοφε οὐρανόθεν.
Τάγμα τῶν Ἀγγέλων ὦ μάρτυς ἐν σταδίῳ ὁρῶν σε ἐξεπλάγη.
Ὡ θαύματος μεγίστου! πῶς τὴν τροφὴν λαμβάνει, ἐξ οὐρανοῦ ἡ μάρτυς.
Ἐπὲρ τῶν σέ τιμώντων, αἰεὶ τὸν σὸν νυμφίον, πανενδοξε, δυσώπει .
Βασάνους δριμυτάτας ὑπέμεινας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ Εἰρήνη.
Γένος ὀρθοδόξων Εἰρήνη ἑορτάζει, σήμερον σοὺς ἀγῶνας.
Θαυμάτων κόρη χάριν, παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω, Εἰρήνη ἀθλοφόρε.
Ἐκ νόσων καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Εἰρήνη, λύτρωσαι τοὺς σοὺς δούλους.
Λειψάνων σου τὴν θήκην, πιστῶς νῦν προσκυνούμεν, Εἰρήνη ἀθλοφόρε.
Μαρτύρων καὶ παρθένων, ὠραῖσμα καὶ κλέος, Εἰρήνη σὺ ὑπάρχεις.
Εἰρήνη ἀθληφορε ἰλέωσαι τὸν κτίστην, ἡμῶν ταῖς σαῖς πρεσβείαις.
Πανευλαβῶς Εἰρήνη, προστρέχομεν Ναῶ σου, σὲ εὐφημοῦντας ὕμνοις. **Δόξα Πατρί.**
Χριστέ μου ἀθλοθέτα Εἰρήνη ταῖς πρεσβείαις, σῶσον ἡμᾶς τοὺς πάντας. **Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ.**
Παρθένε Θεοτόκε, μετὰ τῆς ἀθληφορου, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει.
Χριστὸς ἀνέστη.
Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου **καὶ ἀπόλυσις.**

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὴν Ἁγίαν Παρθενομάρτυρα Εἰρήνην

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τὸ Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα τό, Θεὸς Κύριος, καὶ τὸ τροπάριον
Ἦχος Δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς τῆς εἰρήνης τῆς ἐνθέου ἐπώνυμος, τὸν Εἰρηνάρχην καὶ Θεὸν ἐκδυσώπησον, Εἰρήνη εἰρηνώνυμε, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς πίστει ἀνυμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην, καὶ παῦσαι ἀνοήτους ἔριδας, καὶ Σατὰν διαλύσαι τὰς πολυπλόκους πλεκτάνας, ἵνα σε αἰεὶ ὡς Ἀθληφορον, Εἰρήνην γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν **Θεοτόκιον.** Οὐ σιωπήσομεν

Ο Ν'

Και ὁ Κανὼν Ἦχος Πλ. Δ'. οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

«Σαῖς λιταῖς ἡμᾶς Εἰρηνώνυμε, ἀεὶ σκέπε.»

Ἦδὴ Α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Στεφάνω κοσμηθεῖσα μαρτυρικῶ, καὶ ἐνηδομένη σὺν Παρθένοις ἐν Οὐρανῶ, δώρησαι εἰρήνην ταῖς λιταῖς σου, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, καὶ δόξαν ἀμάραντον.

Ἀξίως τὸ στέφος χειρὶ Θεοῦ ἐδέξω, Εἰρήνη, καὶ τῷ θρόνῳ αὐτοῦ ἀεὶ παρίστασαι, εἰρήνην δυσωποῦσα διηνεκὴ ἡμῖν πᾶσι δωρήσασθαι.

Ἰλάσθητι, Εἰρήνη, τοῖς ταπεινοῖς, καὶ τὸν σὸν Νυμφίον ἐκδυσώπησον καὶ Θεόν, εἰρήνην δωρήσασθαι τὴν θεῖαν ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ τὴν ὁμόνοιαν.

Θεοτοκίον.

Συνέτισον τὸν δούλον σου, Μαριάμ, καὶ δός μοι εἰρήνην, ἱκεσίαις σου ἱεραῖς, καὶ δαιμόνων ῥύσαι με ἀπάτης, τὸν Εἰρηνάρχην Θεὸν ἡ γεννήσασα.

Ἦδὴ Γ'.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα. Ἄγία τοῦ Θεοῦ...

Ἡμῖν τοῖς γεραίρουσι τὰ ὑπὲρ λόγον σου σκάμματα, καὶ τοὺς σεπτούς, Εἰρήνη, ἀγῶνας, δὸς λιταῖς σου ὁμόνοιαν.

Μεγάλα τὰ ἄθλά σου, Μεγαλομάρτυς Εἰρήνη Πάνσοφε, ῥύσαι διὸ λιταῖς σου ἐρίδων καὶ δεινῶν τοὺς οἰκέτας σου.

Ἀνδρείας πανθαύμαστε, καὶ σωφροσύνης ὡφθης ὑπόδειγμα· ὅθεν κάμει σωφρονεῖν λιταῖς σου, ὦ Εἰρήνη, ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Παναμώμητε, τῶν Ὁρθοδόξων τὸ καύχημα, σὺ εἶ Ἄγνη, ὄνομα καὶ πρᾶγμα τὸ γλυκὺ καὶ θαυμάσιον.

Ἦδὴ Δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε...

Λαμπρυνθεῖσα ἐλλάμψεσι Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ὦ Εἰρηνώνυμε, τὴν καρδίαν μου καταύγασον αἴγλη Οὐρανία ἱκεσίαις σου.

Ἰσχυρόν με ἀπέργασαι κατὰ τῶν δαιμόνων, Εἰρήνη Ἐνδοξε, καταστρέφειν μηχανήματα καὶ αὐτῶν τοὺς δόλους ταῖς πρεσβείαις σου.

Ταῖς φωσφόροις ἐλλάμψεσιν, ὧν νῦν ἀπολαύεις, Εἰρήνη Πάνσεμνε, ἀπολαῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, πᾶσι τοῖς πιστῶς Θεοτόκον σε, Ἀειπάρθενον γνωρίζουσι, τῶν πλημμελημάτων δὸς τὴν ἄφεσιν.

Ῥδὴ Ε'.

Φώτισον ἡμᾶς.

Ἰσχυσας ἐχθρῶν καταλύσαι τὰ φρυάγματα· διὸ καὶ τὸν οἰκέτην σου κατ' ἐχθρῶν, Εἰρήνη Μάρτυς, τροπαιοῦχον σὺ ἀνάδειξον.

Σῶσον τοὺς εἰς σέ, Εἰρηνώνυμε, προσφεύγοντας, καὶ τῶν τεχνασμάτων τοῦ πονηροῦ, ταῖς ἰκεσίαις σου ταχέως ἐλευθέρωσον.

Εἰρήνης τῆς σεπτῆς σὺ ὑπάρχουσα ἐπώνυμος, πάντας εἰρηνεύειν δούλους τοὺς σοὺς, Εἰρήνη Μάρτυς, ταῖς πρεσβείαις σου ἀξίωσον,

Θεοτοκίον.

Ἰλεων, Ἀγνή, τὸν σὸν Τόκον, καθικέτευσον, γενέσθαι μοι ἐν Κρίσει τῷ ταπεινῷ, καὶ τῆς μερίδος τῶν δικαίων ἀξιῶσαί με.

Ῥδὴ ΣΤ'.

Ἰλασθητί μοι.

Ρωσθεῖσα τοῦ Πανουργοῦ, σθένει, Εἰρήνη Θεόσοφε, Τυράννων τὰς ἀπειλάς, σοφῶς κατεφρόνησας, κάμῃ οὖν ἀξίωσον, Σατὰν διαλύσαι τὰ τεχνάσματα, πρεσβείαις σου.

Ἡράσθης τῆς ὑπὲρ νοῦν φωτοχυσίας, Πανεύφημε, καὶ πάντων τῶν ἐπὶ γῆς ἀγαθῶν ἠλογησας· κάμῃ οὖν ἀξίωσον θείαις φωταυγίαις ἐλλαμφθῆναι, ἰκεσίαις σου.

Νῦν ταῖς Παρθένοις, Σεμνή, ἀγαλλομένη εἰς ἄληκτον τῆς Βασιλείας Χριστοῦ βίον, Εἰρηνώνυμε, μὴ παύση πρεσβεύουσα, ὑπὲρ ὁμονοίας καὶ Εἰρήνης τῶν ὑμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὡς μόνη εὐσυμπαθῆς τὸν ἀσυμπάθητον δοῦλόν σου, οἴκτειρησον δωρεάν, Παρθένε Πανάμωμε, τὸν ἀμέτρως πταίσαντα, καὶ ἐν ῥαθυμίᾳ βίον ὅλον δαπανήσαντα. Διάσωσον ἀπὸ παντοίων ἐρίδων καὶ ἐπηρείας δαιμόνων τοὺς ἀνυμνούντάς σε, Εἰρήνη Πανεύφημε, ταῖς θείαις πρὸς τὸν Εἰρηνάρχην εὐχαῖς σου.

Καὶ Θεοτοκίον. Ἄχραντε...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Κοντάκιον. Ἦχος Β'.

Εἰρήνης σεπτῆς, Εἰρήνη ἐπώνυμε, θαυμάτων πηγὴ καὶ Ἀθληφορων εὐκλεια, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι, ταχέως Εἰρηνώνυμε πρόφθασον, καὶ ἐξ ἐρίδων λύτρωσαι ἡμᾶς, εἰρήνην διηνεκὴ ἡμῖν δωρουμένη καὶ ὁμόνοιαν, ταῖς πρὸς τὸν Εἰρηνάρχην θερμαῖς ἰκεσίαις σου.

Προκείμενον. Ἦχος Δ'.

Ἵπομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Στίχος. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς... κτλ. (Ζήτει τῆ Β'. τῆς ΙΕ'. Ἑβδομάδος).

Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθληφορου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχος. Ἐλέημον, ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἦχος Πλ. Β'. Ὅλην ἀποθέμενοι....

Εἰρήνη Καλλιπάρθενε, τῶν Ἀθληφόρων τὸ κλέος, εἰρήνης ἐπώνυμε, δέξαι τὰς δεήσεις καὶ ἰκεσίας μου, εὐμενῶς ταύτας δὲ πρὸς τὸν Εἰρηνάρχην προσκομίζουσα δεήθητι τοῦ παρασχεῖν ἡμῖν εἰρήνην, Παρθένε, τὴν ἐνθεον, καὶ πάσας ἀπελάσαι νῦν δεινὰς προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος· ὅπως εὐχαρίστως τοὺς ἄθλους σου γεραίρωμεν ἀεὶ, ὑπὲρ Χριστοῦ οὓς ὑπέμεινας καὶ τὰ κατορθώματα.

ᾠδὴ Ζ'.

Παῖδες Ἑβραίων.

Νῦν καθορῶσα, ὦ Εἰρήνη, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον τῶν ἀγαθῶν τὸ ἄκρον, ταῖς θερμαῖς σου λιταῖς ἀγάθυνον τὸν βίον, τῶν ἀνυμνούντων πίστει σε, καὶ παράσχου τὴν εἰρήνην.

Ὑμνοὶς τιμῶντες τὴν σὴν Μνήμην, Εἰρηνώνυμε Εἰρήνη, οἱ σοὶ δούλοι, ταπεινῶς καὶ θερμῶς δεόμεθα ῥυσθῆναι, πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος, ταῖς ἀγίαις σου πρεσβείαις.

Μάρτυς Εἰρήνη, καὶ Εἰρήνης τῆς ἐνθέου ἐπώνυμε, σοῖς δούλοις, τὸν εἰρήνης Θεὸν ἰκέτευε, εἰρήνην, διηνεκὴ δωρήσασθαι ἵνα πόθῳ σε ὑμνῶμεν.

Θεοτοκίον.

Εὐροίμῃ σε ταχὺ ἐξαιρουμένην, ὦ Παρθένε, τῆς Κρίσεως ἐν ὥρᾳ, καταδίκης πικρᾶς τὸν σὸν οἰκτρὸν οἰκέτην, τὸν Τόκον σου τὸν ἄρρητον εὐσεβῶς ὑπερυμνοῦντα.

ᾠδὴ Η'.

Τὸν Βασιλέα.

Ἀγάπη θεία, Εἰρηνώνυμε Μάρτυς, τοὺς σοὺς δούλους κοσμήσαι ἐκδυσώπει, τὸν Θεὸν εἰρήνης, ἵνα σε μακαρίζω.

Εἰρήνη Μάρτυς, τὸν Εἰρηνάρχην δυσώπει, εἰρηνεύσαι τὰς Ἐκκλησίας πάσας, καὶ τὰς διεστῶσας ἐνώσαι σαῖς πρεσβείαις.

Ἴνα Εἰρήνη ἀδιαλείπτως ὑμνῶ σε, τὴν εἰρήνην παράσχου τῷ σῷ δούλῳ, ταῖς πρὸς τὸν Δεσπότην ἀγίαις σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον.

Σκέπη γενοῦ μοι καὶ καταφύγιον, Κόρη, τῷ ἐν πίστει προστρέχοντί σοι δούλῳ, καὶ τῆς

τρικυμίας διάσωσον τοῦ βίου.

ᾠδή Θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Κύκλω τοῦ νυμφίου χορεύουσα, Εἰρήνη, τοῦ Οὐρανίου σου, πίστει τοῖς Μνήμην σου τὴν φωτοφόρον τελοῦσιν, εἰρήνην αἴτησαι.

Ἐν θαύμασιν ἀπείροις, Εἰρήνη θεόφρον, ὁ Εἰρηνάρχης Θεὸς σέ ἐδόξασε· τοῦτον θερμῶς ἐκδυσώπει ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Παράσχου τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη θεόφρον, ταῖς ἱεραῖς σου πρεσβείαις δεόμεθα, τοῖς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσι τὴν θείαν Μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἔχουσα, Παρθένε, πολλὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Υἱόν σου, δυσώπει δωρήσασθαι, ταῖς Ἐκκλησίαις εἰρήνην τε καὶ ὁμόνοιαν.

Τό, Ἄξιόν ἐστιν, καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Δέησιν προσάγαγε τῷ Θεῷ, Εἰρήνη θεόφρον, παρασχεῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ἄφεςιν πταισμάτων καὶ δεινῶν σωτηρίαν, τοῖς πίστει θερμοτάτη σοι καταφεύγουσι.

Διηλεκτὴ Εἰρήνην παράσχου νῦν, πρὸς τὸν Εἰρηνάρχην θερμοτάταις σου ταῖς λιταῖς, Εἰρήνη, εἰρήνης τῆς ἀληθοῦς καὶ θείας ἐπώνυμε, καὶ Μάρτυς τοῦ Παντοκράτορος.

Καὶ Θεοτοκίον. Πάσαι τῶν Ἀγγέλων.

Τὸ Τρισάγιον

Ἄπολυτίκιον Ἦχος Δ'.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, πηγὴ ὡς ἀκένωτος, πᾶσαν κατήρδευσας, Εἰρήνη Εἰρηνώνυμε· ἔσωσας ἐν τῷ Κόσμῳ, τῶν θαυμάτων σου αἴγλη, εἰδωλικῆς μανίας μυριάδας ἀνθρώπων· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, πρέσβευε εἰρήνην ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὁ ἱερεὺς μνημονεύει.

Ἦχος Β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε φιλοπάρθενοι πιστῶς, δεῦτε ἐν ὡδαῖς ἀσιγήτοις δοξολογήσωμεν τὴν Παρθενομάρτυρα, Εἰρήνην τὴν εὐκλεῆ, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζοντες, ῥύσαι ταῖς λιταῖς σου Εἰρήνη Εἰρηνώνυμε, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάσης προσβολῆς τοῦ Βελίαρ, καὶ τὸν Εἰρηνάρχην δυσώπει, δούναί τὴν Εἰρήνην τοῖς ὑμνοῦσί σε.